

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket ULTIMATE for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 28, 35 og 37

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 24. maj 2014 — Fih Holding and Fih Erhvervsbank mod Kommissionen

(Sag T-386/14)

(2014/C 253/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Fih Holding A/S (København, Danmark) og Fih Erhvervsbank A/S (København) (ved advokat O. Koktvedgaard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 11. marts 2014 K(2014) 1280 endelig, om statsstøtte SA.34445 (2012/c), som Danmark har ydet for tilførslen af aktiver knyttet til fast ejendom fra FIH til FSC, annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som Kommissionen fastslog, at »ingen virksomhed, der operer under markedsvilkår, ville have været villig til at investere på betingelser og vilkår, der svarer til disse sidstnævnte i aktiekøbskontrakten« (93. betragtning), at »foranstaltningerne er følgelig ikke i overensstemmelse med princippet om markedsøkonomiske investorer« (93. og 99. betragtning) og i artikel 1, stk. 1, at overdragelsen af aktiver udgjorde statsstøtte.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at FSC ikke skal sammenlignes med en privat investor, der er ledet af langsigtede rentabilitetsudsigter, men med en privat kreditor, som søger at opnå betaling af et beløb, som skyldes af en debitor, der er i økonomiske vanskeligheder, hvilket er begrundet i det allerede eksisterende fordringer, der påhviler FSC.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som det i 116. betragtning fastslås, at bruttokapitalaflastningsvirkningen beløb sig til 375 mio. DKK, der skulle forrentes, og at overdragelsesværdien var på 254 mio. DKK over den reelle værdi, som skulle tilbagebetales, og som i artikel 1, stk. 2, og i den bindende vilkårsaftale (»Term sheet«), tilsagn 6, gør godkendelsen betinget heraf.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som Kommissionen i litra a) i 103. betragtning fastslog, at der forelå »en fordel, der relaterer sig til aktiekøbskontraktsformlen (0,73 mia. DKK)« og i litra b) i 103. betragtning »et manglende egenkapitalinvesteringsafkast (1,33 mia. DKK)«. Af denne grund er der intet grundlag for det krav om forrentning af kapitalaflastningen, som Kommissionen fremsatte i artikel 1, stk. 2, og i tilsagn nr. 6.

5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen misforstod aftalens vilkår, da den fastslog, at FIH skulle tilbagebetale 254 mio. DKK til FSC (116. betragtning) for forskellen mellem overdragelsesværdien og den reelle værdi af aktiverne.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 296 TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder, idet Kommissionen ikke iagttog sin grundlæggende pligt til at begrunde sin afgørelse.

Sag anlagt den 10. juni 2014 — Duro Felguera mod Kommissionen

(Sag T-401/14)

(2014/C 253/67)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Duro Felguera, SA (Gijón, Spanien) (ved advokat A. López Gómez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært annulleres den afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som de eneste modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte i strid med EU-retten generelle principper.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-515/13, Spanien mod Kommissionen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 107 TEUF, idet SEAF og de foranstaltninger, som SEAF består af, blev kvalificeret som statsstøtte. Sagsøgeren har anført, at Kommissionens samlede tilgang er urigtig, da Kommissionen sammenblander en række private kontrakter indgået af afgiftspligtige med henblik på at optimere udbyttet med afgiftsmyndighedernes oprettelse af en ad hoc-mekanisme, som indebærer skattefordele.
2. Sagsøgeren har baseret sit andet anbringende på, at Kommissionen foretog en urigtig fastlæggelse af støttemodtageren, eftersom Kommissionen selv anerkender, at modtageren af støtten — eller en væsentlig del heraf — er den reder, som erhverver fartøjet, og ikke den økonomiske interessegruppe. Selv om den økonomiske interessegruppe således havde ansøgt om indledende afskrivning, og dens medlemmer oprindeligt var omfattet heraf, overføres 90 % af denne fordel til skibsrederierne.